

Dalek

sł. i muz. Eugeniusz Pryczkowski

Jô wżéróm w przódk, w lata dalek
Chcã pòznac prôwdã w nich
I drãgò mie je cos nalezc
Bez uszlëch latków swich.

Ref. Do nich jô pòwrócóm wiele
Bò mòjim skarbã są
Na nich òbsadzoné mòje
Jô całé żęcé móm.

Dze starszi mòji drodżi
Wa jesta terò, dzeż?
Czë nasze rozeszłé drodżi
Sã czedë zénda jiesz?

Ref. Wspòminóm pòspólné lata
Nôwicy smùtny kùnc,
Czej z miłégò nama swiata
Wa mùsza tak wczas ùnc.

Le czedës przinǳe ten sztëruszk
Co zacznie wieczny spik
Tak wòżné je tej, i terò
Bëm gòtów jô bël wcyg.

Ref. Bò wszëtkò czedës sã kùnczi
To snòżé żęcé w nas,
Kò mòże zmieni sã w jinszi
Wiele piãkniészzi czas.

Daleko

sł. i muz. Eugeniusz Pryczkowski

Spoglądam w przyszłość, w lata odległe
Chcę rozpoznać prawdę w nich
I ciężko mi cokolwiek w nich odczytać
Bez minionych mych lat.

Ref. Do nich powracam nieustannie
Bo są moim skarbem
Na nich osadzone jest
Całe me życie.

Gdzie moi rodzice drodzy
Wy jesteście teraz, gdzież?
Czy drogi nasze, które się rozeszły
Kiedyś ponownie się jeszcze zejdą?

Ref. Wspominam wspólne lata
Najczęściej smutny koniec,
Gdy z miłego nam świata
Musielście tak wczesnie odejść.

Lecz kiedyś przyjdzie ta chwila,
Która zacznie wieczny sen
Tak ważne będzie wówczas i jest teraz,
Bym był gotów wciąż.

Ref. Bo wszystko się kiedyś skończy
To piękne życie w nas,
Być może zmieni się w inny
O wiele piękniejszy czas.

Tłum. z języka kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski